

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul Nouăsprezece

Jeff Pippenger

2025-12-25

Numărul nouăsprezece

Leyulê kabila Yuda navêk ji bo Îsa ye, ku karê Mesîh di mohrkirinê û paşê vekirina Peyva wî ya pêxemberî diyar dike. Di beşa pêncemîn a Peyamê de, Leyulê kabila Yuda, yê ku di heman demê de rehê Dawid jî ye, serket ku pirtûkê veke. “Reh”ê Dawid Jessie bû, û rehê Jessie Pharez bû, û rehê wî Yuda bû, û rehê wî Yaqûb bû, û rehê wî Îshaq bû, û rehê wî Îbrahîm bû. Rehê Dawid an Jessie, gava ku bi têkiliya bi Leyulê kabila Yuda re tê gotin, bingehên destpêkê û dawiyê, ku Alpha û Omega ne, tîne xuyakirin. Gava ku Peyxandina Îsa Mesîh di beşa yekem a Peyamê de tê vekirin, taybetmendiyên bingehîn a karakterê wî ev e ku Ew Alpha û Omega ye. Ew kî ye, di heman demê de ew bingeh e ku bi wê pêxemberiyên ku Leyulê kabila Yuda mohr kiriye têne vekirin, gava ku Ew biryar dide ku dem hatiye.

Desigilarea Cuvântului profetic al lui Dumnezeu este un element al lucrării de răscumpărare a lui Dumnezeu, pe măsură ce El folosește puterea Cuvântului Său pentru a produce redeșteptări, potrivit vocii Sale. Sora White spune că, atunci când cărțile lui Daniel și Apocalipsa vor fi mai bine înțelese, se va vedea printre noi o mare redeșteptare. Lumina Cuvântului profetic al lui Dumnezeu este aceea care produce redeșteptare și reformă potrivit vocii Sale.

Soră White, privind spre zilele de pe urmă, se referă la o mare reformă care are loc în mijlocul poporului lui Dumnezeu în zilele din urmă. Redeșteptările și reformele din istoria sacră au fost toate produse de Cuvântul lui Dumnezeu, iar fiecare dintre acele perioade sacre indica spre ultima mare redeșteptare și reformă care începe cu puțin timp înainte de legea duminicală. Aceste redeșteptări sunt produse prin desigilarea Cuvântului lui Dumnezeu. Cele șapte tunete au fost pecetluite, așa cum a fost și cartea lui Daniel în capitolul doisprezece.

Atunci când aplicăm caracteristicile profetice ale unei perioade de împrăștiere asociate cu simbolul lui 1260, constatăm că, în Apocalipsa unsprezece, Moise și Ilie sunt morți pe uliță timp de trei zile și jumătate. Până la versetul optsprezece, a sosit vremea mâniei lui Dumnezeu. Moise și Ilie Îl reprezintă pe poporul lui Dumnezeu chiar înainte de încheierea timpului de probă al omenirii. Ei sunt împrăștiați timp de 1260 de zile simbolice pe ulițele Sodomei și Egiptului, unde a fost răstignit Isus.

Moisés y Elías fueron investidos de poder para dar su testimonio desde el versículo tres hasta el versículo siete, donde son muertos en la calle. Juan terminó de medir el templo en el versículo dos; luego, Moisés y Elías son investidos de poder para dar su testimonio, vestidos de cilicio. El mensaje de Elías y de Moisés fue dado al adventismo millerita filadelfiano en 1844, y para 1863 sus voces quedaron sepultadas bajo las costumbres y tradiciones transmitidas de generación en generación. Fueron investidos de poder para dar su testimonio durante tres años y medio, vestidos

de “cilicio”, símbolo de la oscuridad creciente a partir de 1863.

যখন আমরা সিস্টার হোয়াইটের এই সংজ্ঞা প্রয়োগ করি যে সাতটি বিজুরধ্বনি প্রথম ও দ্বিতীয় স্বর্গদূতের ঘটনাবলিকে প্রতিনিধিত্ব করে, তখন ‘লাইন আপন লাইন’ পদ্ধতিতে আমরা এমন একটি ইতিহাস নির্মাণ করি যা এক স্বর্গদূতের বার্তাসহ অবতরণের মাধ্যমে শুরু হয়; কিন্তু ‘লাইন আপন লাইন’ অনুসারে, সেই স্বর্গদূত একইসঙ্গে প্রথম ও দ্বিতীয় স্বর্গদূত। একজন ১৮৪০ সালের ১১ আগস্ট তাঁর এক পা স্থলরে উপর এবং এক পা সমুদ্রের উপর স্থাপন করছিলেন, এবং অন্যজন ১৮৪৪ সালের ১৯ এপ্রিলেরে নরিশার সময় উপস্থিতি হয়েছিলেন।

Următorul reper profetic din fiecare istorie paralelă este mâna lui Dumnezeu, care este asociată cu tablele lui Habacuc. Odată cu primul înger, a fost realizată diagrama din 1843, însă a existat o greșeală în unele dintre calcule. Odată cu al doilea înger, mâna lui Dumnezeu este un reper profetic al tablelor lui Habacuc, reprezentat atunci când El Și-a retras mâna de la greșeală. Când Și-a retras mâna, solia s-a dezvoltat în mod progresiv până la punctul ei culminant la adunarea de tabără de la Exeter, chiar înainte de marea dezamăgire din 22 octombrie 1844.

Cele două linii identifică un mesaj mondial, căci îngerul care sosește pune un picior pe uscat și un picior pe mare, iar Inspirația ne arată că aceasta reprezintă un mesaj mondial. Îngerul identifică, de asemenea, începutul timpului de întârziere din parabola celor zece fecioare. La acest prim reper vedem, de asemenea, mâna lui Dumnezeu producând o minciună. La 19 aprilie 1844, din punct de vedere profetic, părea ca și cum vedenia ar fi mințit, însă aceia care au avut răbdare au așteptat și, deși vedenia a întârziat, nu a mințit. Dar, când începe linia pe care o construim, minciuna primei dezamăgiri este marcată ca atribut al primului reper.

Apoi, semnul călăuzitor al mâinii lui Dumnezeu și tablele lui Habacuc arată că Dumnezeu acoperă o greșeală și apoi Își retrace mâna de asupra greșelii. În istoria millerită, greșeala a fost îngăduită de Dumnezeu în mai 1842, când a fost tipărită harta, iar greșeala s-a manifestat ulterior când s-a încheiat anul 1843, însă a trecut un timp după aceea până când Domnul Și-a retras mâna de la greșeala din calcule. Greșeala a durat din mai 1842 până undeva după prima dezamăgire. Pentru primul înger, mâna lui Dumnezeu și tablele lui Habacuc sunt marcate în mai 1842, dar retragerea mâinii Sale, în istoria celui de-al doilea înger, ar fi la scurt timp după prima dezamăgire.

Aceasta identifică semnul de hotar al „mâinii” ca fiind o perioadă profetică. O perioadă care începe cu mâna Sa acoperind o greșeală și apoi se încheie cu mâna Sa fiind îndepărtată de la acea greșeală. Această perioadă a mâinii Sale care acoperă și descoperă este o ilustrare a lucrării Leului din semniția lui Iuda, pe măsură ce El pecetluiește și apoi desigilează lumina profetică. El a acoperit adevărul, apoi a descoperit același adevăr — într-o lumină diferită, care nu contrazicea lumina originală. A făcut aceasta pentru a produce redeșteptarea și reforma Strigătului de la Miezul Noptii al mișcării millerite.

Timpul de întârziere, care a început odată cu venirea îngerului, s-a încheiat atunci când mâna Lui a fost îndepărtată, descoperind astfel lumina profetică ce a dat început „mișcării lunii a șaptea”, care a condus la solia Strigătului de la Miezul Noptii, la adunarea de tabără de la Exeter, unde solia s-a transformat într-un val uriaș, până la ușa închisă de la marea dezamăgire. Manifestarea puterii lui

Dumnezeu prin descoperirea Cuvântului Său a produs o redeșteptare și o reformă din ce în ce mai intense.

Mu mwaka wa 1863, umuguduko wa Millerite w'i Lawodikiya wabujijwe kwambuka Yorodani, maze ushyirwa mu butayu kubera gutera amabuye Eliya na Mose. Ubutumwa bwa William Miller bwari ubutumwa bwa Eliya, kandi ubutumwa shingiro bwa Miller bwari "ibihe birindwi" bya Mose. Kwanga "ibihe birindwi" kwari ukwica Mose, kandi kwanga ukuri kw'ishingiro kwashyizwe ahagaragara na Miller kwari ukwica Eliya. Mu 1863 intumwa n'ubutumwa byiciwe mu muhanda, kandi uherye icyo gihe, inzira yonyine yo kubibona yari ukubushakira mu mva zabyo mu nzira za kera za Yeremiya. Byari bipfuye mu muhanda—ni ukuvuga kugeza igihe bizazurirwa. Bizurwa igihe "ibyabaye by'ahazaza by'inkuba ndwi" bizaba "bihishuwe mu rutonde rwabyo" bisubiwemo—mu mateka y'abihumbi ijana na mirongo ine na bine.

Apabila sejarah malaikat pertama ditindihkan ke atas sejarah malaikat kedua, struktur nubuatan itu menghasilkan suatu titik rujukan untuk mengikuti tangan Kristus, yaitu terang di atas jalan Seruan Tengah Malam. Terang asli Seruan Tengah Malam menerangi jalan itu, dan terang dari "lengan kanan-Nya yang mulia" itulah yang memimpin jalan ke atas lintasan itu.

„Am părut a fi înconjurată de lumină și a mă înălța tot mai sus de la pământ. M-am întors să caut poporul advent în lume, dar nu l-am putut găsi, când un glas mi-a spus: «Privește din nou și privește puțin mai sus.» La aceasta, mi-am ridicat ochii și am văzut o cărare dreaptă și îngustă, înălțată sus deasupra lumii. Pe această cărare, poporul advent călătorea spre cetatea care se afla la capătul celălalt al cărării. Ei aveau o lumină strălucitoare așezată înapoia lor, la începutul cărării, despre care un înger mi-a spus că era „strigătul de la miezul nopții”. Această lumină strălucea de-a lungul întregii cărări și le lumina picioarele, ca să nu se împiedice.

„Dacă își țineau privirea ațintită asupra lui Isus, care Se afla chiar înaintea lor, călăuzindu-i spre cetate, erau în siguranță. Dar curând unii au obosit și au spus că cetatea era încă foarte departe și că se așteptaseră să fi intrat deja în ea. Atunci Isus îi încuraja ridicându-și brațul Său drept, plin de slavă, iar din brațul Său ieșea o lumină care se unduia deasupra cetei advente, și ei strigau: «Aleluia!» Alții au tăgăduit în chip nesăbuit lumina dinapoia lor și au spus că nu Dumnezeu îi condusese atât de departe. Lumina din urma lor s-a stins, lăsându-le picioarele într-un întuneric deplin, iar ei s-au poticnit, au pierdut din vedere ținta și pe Isus și au căzut de pe cărare în jos, în lumea întunecată și rea de dedesubt.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Atunci când Hristos Își ridică brațul Său slăvit, El folosește „mâna” Sa ca simbol al lucrării Sale de a-Și conduce poporul. Când punem împreună sosirea celui de-al doilea înger cu primul înger care a coborât la 11 august 1840, constatăm că ambii îngeri aveau un mesaj în mâinile lor.

„Mi-a fost arătat interesul pe care întregul cer îl manifesta față de lucrarea ce se desfășura pe pământ. Isus a însărcinat un înger puternic să coboare și să-i avertizeze pe locuitorii pământului să se pregătească pentru cea de-a doua Sa arătare. Când îngerul a părăsit prezența lui Isus în cer, o lumină nespusească strălucitoare și slăvită mergea înaintea lui. Mi s-a spus că misiunea lui era să lumineze pământul cu slava sa și să-l avertizeze pe om cu privire la mânia lui Dumnezeu care urma să vină. ...”

„Un alt înger puternic a fost însărcinat să coboare pe pământ. Isus i-a pus în mână o scriere, iar, pe când venea pe pământ, el a strigat: «A căzut Babilonul, a căzut.» Apoi i-am văzut din nou pe cei dezamăgiți ridicându-și ochii spre cer, privind cu credință și speranță spre arătarea Domnului lor. Dar mulți păreau să rămână într-o stare de toropeală, ca și cum ar fi adormiți; totuși puteam vedea pe chipurile lor urma unei adânci întristări. Cei dezamăgiți au văzut din Scripturi că se aflau în timpul zăbovirii și că trebuiau să aștepte cu răbdare împlinirea vedeniei. Aceeași dovadă care i-a determinat să-L aștepte pe Domnul lor în 1843 i-a făcut să-L aștepte în 1844. Totuși am văzut că majoritatea nu aveau acea putere care marcase credința lor în 1843. Dezamăgirea lor le slăbise credința.” Early Writings, 246, 247.

Ambii îngeri fac parte dintre cei trei îngeri care, împreună, constituie un singur simbol; prin urmare, ei se armonizează în privința soliei pe care o reprezintă, deși fiecare reprezintă propria sa solie distinctă. Ambii îngeri au în mâinile lor o „scriere”, care reprezintă o probă. „Primul și al doilea înger trebuie să meargă în paralel” cu al treilea înger.

“Dumnezeu a dat mesajelor din Apocalipsa 14 locul lor în șirul profeției, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze până la încheierea istoriei acestui pământ. Soliile îngerului întâi și ale îngerului al doilea sunt încă adevăr pentru acest timp și trebuie să meargă în paralel cu aceasta care urmează. Al treilea înger își proclamă avertizarea cu glas tare. «După aceste lucruri», a spus Ioan, «am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere, și pământul s-a luminat de slava lui.» În această iluminare, lumina tuturor celor trei solii este unită.” The 1888 Materials, 803, 804.

భగినీ వైట్ వరకటన గీరంధం పదనీమీదవ అధ్యాయంలోని దేవదూతనే మూడవ దేవదూతగా గుర్తించుతుంది; అలాగే, మొదటి మరియు రెండవ దేవదూతలు వరకటన గీరంధం పదనీమీదవ అధ్యాయంలోని మూడవ దేవదూతచే వరతనిధిత్వం చేయబడిన వరవచనత్వమక చరిత్రకు సమాంతరంగా నడవవలెనని గుర్తించుతుంది. అందువలన, ఆమె ఆగస్టు 11, 1840న మొదటి దేవదూత దిగివచ్చిన సంగతినీ 9/11తో సరిపోల్చి, వరకటన గీరంధం పదనీమీదవ అధ్యాయంలోని దేవదూత “మూడవ దేవదూత” అని గుర్తించుతుంది. మూడవ దేవదూత ఆ ముగ్గురిలో చివరివడు; అతడు మొదటివడిచే మాదిరి చూపబడినవడు. ఈ కరణంగానే, మొదటి దేవదూత యొక్క కరయము వరకటన గీరంధం పదనీమీదవ అధ్యాయంలోని దేవదూత యొక్క కరయముతో సమానమని భగినీ వైట్ మనకు తెలియజేస్తుంది; ఎందుకంటే ఈ ఇద్దరు దేవదూతల కరయమూ “భూమినీ తన మహిమతో వరకశింపజేయుట”యే.

„Şapte tunete” reprezintă o delimitare a unor evenimente din cadrul istoriei primului și celui de-al doilea înger, care se vor repeta în istoria celui de-al treilea înger. Inspirația a arătat că, atunci când aliniem aceste istorii „linie peste linie”, coborârea primului înger din 1840 se aliniază cu coborârea Sa de la 11 septembrie. Ea identifică o solie de punere la probă care trebuie mâncată împreună cu cei doi martori și aliniază o dezamăgire cu primul semn de hotar.

„Cele șapte tunete” reprezintă perioada profetică ce începe cu o dezamăgire și se încheie cu o dezamăgire mai mare.

Atunci când linia profetică a coborârii primului înger este aliniată cu venirea celui de-al doilea înger, ea produce „o structură a adevărului”. Adevărul este definit prin trei pași, primul și ultimul fiind aceiași, iar pasul din mijloc reprezentând răzvrătirea. Alinierea primilor doi îngeri cu acest tipar produce o structură alcătuită din primul și al doilea înger, care îl ilustrează pe al treilea înger din Apocalipsa optsprezece, iar al treilea înger din Apocalipsa optsprezece este o combinație a primului și a celui de-al doilea înger.

Al treilea înger din Apocalipsa optsprezece este alcătuit din două glasuri. Primul glas s-a împlinit când clădirile din New York s-au prăbușit la 11 septembrie, iar al doilea glas din versetul patru este legea duminicală. În intervalul de la 11 septembrie până la legea duminicală, al treilea înger din Apocalipsa optsprezece reprezintă o combinație a primului și celui de-al doilea înger. Fiind acesta faptul, a folosi istoria acestor doi îngeri „linie peste linie” pentru a reprezenta istoria celui de-al treilea înger din Apocalipsa optsprezece înseamnă a alinia primul și al doilea înger cu primul și al doilea înger.

Doi îngeri sosesc la prima dezamăgire, iar ambii îngeri sunt înrudiți în mod profetic, și amândoi au un mesaj de punere la probă care se află în mâna îngerului. Semnul de hotar reprezentat în continuare în linie este tablele lui Habacuc, care sunt asociate în mod direct cu mâna lui Dumnezeu. În linia primului înger, diagrama din 1843 este realizată în luna mai a anului 1842, iar în linia celui de-al doilea înger, nu a existat nicio diagramă. Diagrama își încheie rolul la sosirea celui de-al doilea înger. Semnul de hotar al tablei lui Habacuc în linia celui de-al doilea înger este îndepărtarea mâinii lui Dumnezeu de la o greșeală din calculele diagramei din 1843.

Mâna Sa a acoperit o greșeală în reperul profetic al primului înger, iar mâna Sa a fost îndepărtată chiar la același reper, în linia celui de-al doilea înger. Astfel, reperul profetic al tablelor lui Habacuc, în liniile paralele ale primului și celui de-al doilea înger, reprezintă doi pași. În primul pas, mâna Sa acoperă o greșeală, iar la sfârșitul perioadei reperului profetic al tablelor lui Habacuc, El Își retrage mâna. Timpul de întârziere a început odată cu sosirea celui de-al doilea înger, iar timpul de întârziere se încheie în mod progresiv, începând cu retragerea mâinii Sale. Reperul profetic al tablelor lui Habacuc reprezintă o perioadă de timp care este marcată de mâna lui Hristos la început și de mâna Sa la încheiere.

Două mâini sunt marcate la prima dezamăgire, și amândouă au un mesaj de încercare care trebuie luat și mâncat. Apoi începe o perioadă de timp profetic, reprezentând adevărurile fundamentale, care începe cu mâna lui Dumnezeu acoperind și se încheie cu mâna Sa descoperind. Următorul reper este adunarea de tabără de la Exeter, unde strigătul de la miezul nopții îi separă și îi curățește pe aceia care aveau să urmeze mâna lui Hristos în Locul Preasfânt.

Kiedy Chrystus wszedł do Miejsca Najświętszego, podniósł rękę ku niebu i przysiągł, że czasu już nie będzie. Właśnie zapieczętował „siedem gromów”, które przedstawiają historię dwóch pierwszych aniołów, powtórzoną w historii trzeciego. Zapieczętował „siedem gromów” tak, jak zapieczętował prorocstwa Daniela w rozdziale dwunastym. W dwunastym rozdziale Księgi Daniela, przy pierwszym z trzech symbolicznych okresów czasu, Chrystus podnosi obie ręce ku niebu i ogłasza, że gdy rozproszenie ludu Bożego dobiegnie końca, ci, którzy staną się „meżami

podziwu”, zostaną oczyszczeni i wywyższeni jako ofiara. Struktura pierwszego i drugiego aniola, którą obecnie rozważamy, w sposób symboliczny objawia rękę Boga na każdym kroku.

Cînd El acoperă adevărul, aceasta produce o dezamăgire, iar cînd Își retrage mîna, se produce lumină, iar lumina este lumina soliei Strigătului de la Miezul Noptii. Prima dezamăgire pînă la marea dezamăgire poartă semnătura alfa și omega și este prezentată în cadrul structurii adevărului. Începutul reprezintă sfîrșitul, iar semnul de hotar dintre cele două dezamăgiri înfățișează efectul sigilării și desigilării tabelelor lui Habacuc, care este o desigilare a vechilor cărări ale lui Ieremia, și reprezintă temelia pe care este ridicat templul înaintea legii duminicale, cînd templul desăvîrșit este înălțat deasupra tuturor munților. Semnul de hotar din mijloc, în cuvîntul adevărului, reprezintă răzvrătirea, iar în istoria reprezentată de separarea finală a grîului și neghinei manifestă răzvrătirea fecioarelor neînțelepte.

Rebeliunea reprezentată prin reperul tabelelor lui Habacuc este înfățișată ca fiind progresivă, căci nu este un singur reper, ci o perioadă cu un început și un sfîrșit bine definite, așa cum este reprezentată de mîna lui Dumnezeu. Mîna lui Dumnezeu apare de două ori la prima dezamăgire, căci sunt doi îngeri care au amîndoi un mesaj în mîinile lor. Următorul reper al rebeliunii are o mîna de început și una de sfîrșit, astfel că și acesta are două mîini în cadrul caracteristicilor sale profetice. Al treilea reper al mării dezamăgiri Îl identifică pe Hristos ridicându-Și mîna și jurînd către cer, chiar în pasajul în care cele șapte tunete sunt pecetluite, așa cum a fost și în Daniel capitolul doisprezece. Chiar în punctul în care îngerul marchează sfîrșitul structurii profetice a primilor doi îngeri pe care îi avem acum în vedere, El încheie aplicarea timpului profetic și Se așază într-un pasaj paralel din cartea lui Daniel, unde nu Își ridică mîna, ci Își ridică ambele mîini.

În Daniel douăsprezece sunt descoperite trei perioade profetice în zilele de pe urmă, căci aceasta este ceea ce vine peste poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Primul lucru menționat în viziunea finală, culminantă, a lui Daniel a fost că Daniel, care reprezintă rămășița poporului lui Dumnezeu, avea pricepere atît asupra lucrului, cît și asupra vedeniei. Ultimul lucru consemnat de Daniel este felul în care sporirea cunoștinței a fost folosită de Leul din seminția lui Iuda pentru a produce în mijlocul poporului lui Dumnezeu renașterea și reforma finală, printre aceia care se disting ca fiind cei ce înțeleg. El înfăptuiește sigilarea poporului Său prin desigilarea „celor șapte tunete” din Apocalipsa în legătură cu desigilarea „celor trei perioade” din Daniel douăsprezece.

Cuando Jesús señala que al final de los tres días y medio proféticos de dispersar el poder del pueblo de Dios, todas las «maravillas» habrían sido cumplidas, está señalando julio de 2023, cuando se cumplieron los tres días y medio de muerte en las calles de Apocalipsis once. Entonces las maravillas habrían de ser cumplidas antes de la ley dominical. Él señaló julio de 2023 levantando no una, sino ambas manos. Al hacerlo, estaba señalando el fin del tiempo de demora, así como cuando retiró Su mano del error en la historia millerita. El primer chasco ocurrió el 18 de julio de 2020, como fue tipificado por el primer chasco de los milleritas, y el tiempo de demora comenzó y continuó hasta que Él extendió Su mano por segunda vez para reunir a Su pueblo remanente en julio de 2023.

Prima dezamăgire este reprezentată de mâna lui Dumnezeu care acoperă o greșeală, care pentru miliții a fost identificarea anului 1843, în loc de 22 octombrie 1844. Acea dezamăgire este reprezentată în versetul doisprezece al capitolului doisprezece. Prima dezamăgire este reprezentată de mâna Sa care acoperă greșeala și a fost prefigurată de miliții care au ajuns la prima dezamăgire. Cuvântul din versetul doisprezece este „ajunge”. Ferice de cel ce așteaptă și care „ajunge” la 1335; ferice de cel ce „ajunge” la dezamăgirea din 19 aprilie 1844. Cuvântul tradus prin „ajunge” înseamnă „a atinge”. Miliții au trăit prima lor dezamăgire atunci când anul 1843 a atins anul 1844. Versetul doisprezece din Daniel doisprezece identifică prima dezamăgire atât din 19 aprilie 1844, cât și, mai direct, prima dezamăgire din 18 iulie 2020.

Prima perioadă profetică și ultima perioadă profetică dintre cele trei perioade care sunt desigilate la vremea sfârșitului, când cunoștința se înmulțește și împlinește separarea finală a grâului de neghină, identificând astfel desigilarea luminii profetice care îi sigilează pe cei o sută patruzeci și patru de mii, sunt aceeași perioadă profetică.

Prvo razdoblje sedmoga stiha jest završetak rasijavanja iz tri i pol dana iz Otkrivenja jedanaest, u srpnju 2023., a razdoblje u dvanaestome stihu jest početak toga istog rasijavanja 18. srpnja 2020. Alfa i Omega označio je povijest sedam gromova u Danielu dvanaest kao povijest koja započinje razočaranjem 18. srpnja 2020. i završava tri i pol simbolična dana poslije, u srpnju 2023. Jednako je važno i to da je, kada je Alfa i Omega označio početak i završetak posljednjega vremena odgode, podigao ne jednu, nego obje svoje ruke k nebu i zakleo se Onim koji živi u vijeke vjekova.

Fiul lui Dumnezeu, care este fiul omului, face un jurământ cu Tatăl, chiar acolo unde a început punctul culminant al istoriei poporului legământului lui Dumnezeu, când Hristos l-a chemat mai întâi pe Avram cu o promisiune, iar apoi a întărit promisiunea printr-un jurământ. Scoate-ți încălțăminte, căci te afli pe pământ sfânt!

Literea din mijloc a celor trei perioade profetice nu este nimic mai puțin decât împlinirea omega a profeției timpului de legământ de 430 de ani a lui Avram și Pavel, așa cum este reprezentată în cei 1290 de ani din versetul unsprezece. Versetul, abordat cu înțelegerea millerită, a identificat o perioadă de treizeci de ani de pregătire pentru papalitate, urmată apoi de 1260 de ani de persecuție papală. Cei 430 de ani ai lui Avram reprezintă robie și eliberare într-o națiune anume, în legătură cu faptul că primii treizeci de ani reprezintă intrarea Domnului în legământ cu Avram. Cei treizeci de ani de pregătire pentru preoți au început în 1989, la vremea sfârșitului, iar cei treizeci de ani se încheie la legea duminicală, când versetul identifică faptul că urâciunea pustirii avea să fie așezată și avea apoi să persecute poporul lui Dumnezeu timp de 1260 de ani simbolici, în armonie cu cele 42 de luni simbolice ale lui Ioan din Apocalipsa treisprezece.

Mișcarea reformatoare a celor o sută patruzeci și patru de mii a început în 1989, când Domnul Și-a început lucrarea de pregătire a unei preoții care să slujească în timpul crizei de la miezul nopții, care începe odată cu legea duminicală. Alfa și Omega stătea deasupra apelor Hidechelului și Și-a ridicat ambele mâini către cer, jurând că, atunci când împrăștierea din 18 iulie 2020 până în iulie 2023 avea să se împlinească, minunile asociate cu lucrarea lui Hristos de a-Și uni Dumnezeirea cu omenirea aveau să fie încheiate.

Acesta este același enunț din capitolul zece, în linia celor șapte tunete, căci El nu numai că acolo a încheiat aplicarea profetică a timpului, ci a și arătat că, în zilele sunării celei de-a șaptea trâmbițe, taina lui Dumnezeu avea să fie sfârșită. Pasajul paralel din Daniel doisprezece arată că, atunci când împrăștierea s-a încheiat în iulie 2023, încheierea sigilării poporului lui Dumnezeu avea să fie împlinită, așa cum este reprezentată prin sunarea celei de-a șaptea trâmbițe, care a coincis cu Hristos ridicându-Și mâna și jurând în ambele pasaje paralele.

Prima perioadă profetică și ultima perioadă profetică a întreitii solii din Daniel douăsprezece poartă o semnătură alfa și omega. Prima perioadă din versetul șapte identifică sfârșitul aceleiași perioade pe care versetul douăsprezece o marchează ca început. Între versetele șapte și douăsprezece este reprezentată istoria vremii sfârșitului, din 1989 până la încheierea timpului de probă. În mijlocul perioadei alfa din versetul șapte și al istoriei omega din versetul douăsprezece este reprezentată răzvrătirea finală a omenirii, de la legea duminicală până când Mihail Se ridică; și ea este reprezentată chiar în capitolul în care Mihail Se ridică.

Răzvrătirea perioadei de mijloc este, în primul rând, istoria exterioară a răzvrătirii, însă primii treizeci de ani constituie istoria interioară a pregătirii preoților care se află în confruntare directă cu forțele exterioare reprezentate în perioada următoare de 1260 de ani.

Perioada de mijloc reprezintă răzvrătirea celei de-a treisprezecea litere a alfabetului ebraic și se îmbină cu dimensiunea internă, întrucât înfățișează bătălia finală a mării controversate pe planeta Pământ, în timp ce harul mai zăbovește. Îmbinarea ei a exteriorului cu interiorul este, de asemenea, solia ultimei viziuni a lui Daniel, reprezentată de râul Hidechel și de cele trei capitole care poartă, de asemenea, semnătura lui Alfa și Omega și sunt clădite pe structura adevărului. Primul și ultimul capitol tratează sigilarea poporului lui Dumnezeu, care este înfățișat ca stelele ce strălucesc pentru totdeauna. Capitolul de mijloc, al răzvrătirii, identifică aceeași istorie, reprezentată în versetul unsprezece prin cei 1290 de ani, care este versetul de mijloc din chiar aceeași structură.

أضي أ لثمت امن كل ، ةريثك قى اق ح لثمت امن إف ، ةيوبنل ةينبال نمض هدي حي سمل م دختسي ام دن ع اذه لمشي يو . 2023 ويلوي/زومت يف حي سمل عوسي نال ع فشكل أدب دقو . هيف هب عش دوق يي ذل قيرطلا كفل اذه متيو . رشع يناتل احصأل يف لثمت امك لايناد ةلسرو ةعبسلل دوعرل مات خأكف فشكلل كلذ يفو . دحل نوناق دن ع متتخي و 1989 ماع يف أدب يذل ، ني عب رأل ةيالل يفخل خيراتل نمض حورلل ري خأل بالكسنال فرغوي . سدقل حورل بالكسناب نومتخي و ، هلل بعش متتخي س خيراتل متخل يلاتل ابو ، عباسل متخل هنأ لىل لثمتي شي ، ايورل رفس نم ن ماتل احصأل يف سدقل ةعبسب موتخل رفسل حتفيل سماخل احصأل يف اذوهي طبس نم يذل دسأل بل غ دقل ري خأل مات خأ .

Sigiliul al șaselea a ridicat întrebarea de la sfârșitul capitolului șase, întrebând cine va putea sta în picioare în timpul perioadei când nu va mai exista mijlocire pentru păcat.

Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui; și cine va putea sta în picioare? Apocalipsa 6:17.

Capitolul următor, sau putem spune versetul următor, introduce sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii și marea mulțime care este adunată în Împărăția lui Dumnezeu în timpul crizei legii duminicale. Cele o sută patruzeci și patru de mii constituie răspunsul la întrebarea din pecetea a

șasea. După ce sunt prezentate în capitolul șapte, capitolul opt identifică apoi înlăturarea celei de-a șaptea și ultimei pecetei.

Și când a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer ca la o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe. Și un alt înger a venit și a stat la altar, având o cădelniță de aur; și i s-a dat multă tămâie, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care este înaintea tronului. Și fumul tămâiei, care se ridică împreună cu rugăciunile sfinților, s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului.

Și îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc de pe altar și l-a aruncat pe pământ; și au fost glasuri, tunete, fulgere și un cutremur de pământ. Apocalipsa 8:1-5.

„Vatra”, înfățișată în capitolul șase din Isaia ca un „cărbune”, pe care sora White o identifică drept un simbol al curățirii, este luată de pe altar și aruncată pe pământ. „Focul” din cer la Cincizecime a fost înfățișat ca limbi de „foc”. „Focul” este ceea ce Solul Legământului folosește pentru a-i curăți pe fiii lui Levi.

“A cărui lopată este în mâna Lui, și Își va curăți cu desăvârșire aria, și Își va strânge grâul în grânar.” Matei 3:12. Aceasta a fost una dintre ocaziile de curățire. Prin cuvintele adevărului, pleava era despărțită de grâu. Fiindcă erau prea încrezuți și neprihăniți în ochii lor ca să primească mustrarea, prea iubitori de lume ca să accepte o viață de umilință, mulți s-au întors de la Isus. Mulți fac încă același lucru. Sufletele sunt puse la probă astăzi, așa cum au fost acei ucenici în sinagoga din Capernaum. Când adevărul este adus acasă la inimă, ei văd că viața lor nu este în armonie cu voia lui Dumnezeu. Ei văd nevoia unei schimbări depline în ei înșiși; dar nu sunt dispuși să ia asupra lor lucrarea de lepădare de sine. De aceea se mânie când păcatele lor sunt descoperite. Ei pleacă jigniți, chiar așa cum L-au părăsit ucenicii pe Isus, murmurând: ‘Vorbirea aceasta este prea de tot; cine poate s-o suferi?’ Hristos, Lumina lumii, 392.”

Focul este ceea ce s-a coborât peste jertfa lui Ilie, așa cum s-a întâmplat și cu jertfa lui Ghedeon adusă îngerului. „Focul” curățirii este Cuvântul lui Dumnezeu, căci a fi făcut sfânt înseamnă a fi sfințit prin Cuvântul Său. „Focul” care este aruncat pe pământ atunci când este desfăcută a șaptea pecete indică împuternicirea mesajului profetic care este desigilat în zilele de pe urmă, în timpul sunării celei de-a șaptea trâmbițe, în cursul împlinirii finale și desăvârșite a evenimentelor reprezentate de cele șapte tunete și confirmate de cele trei perioade profetice din Daniel doisprezece, care au fost pecetluite până în zilele de pe urmă.

Revelația lui Isus Hristos, care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă al omenirii, include desigilarea celor șapte tunete, îndepărtarea celei de-a șaptea pecetei, desigilarea capitolului doisprezece din Daniel și desigilarea istoriei ascunse din versetul patruzeci al capitolului unsprezece din Daniel, tocmai istoria în care îngerul L-a întrebat pe Omul îmbrăcat în ce va fi sfârșitul acestor minuni.

Bărbatul îmbrăcat în în a răspuns și a zis—Când ajungeți la încheierea timpului de întârziere din iulie 2023, ați ajuns la istoria sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

El a mai spus — că, la sfârșitul celor trei zile și jumătate simbolice din Apocalipsa unsprezece, un mesaj profetic din cartea lui Daniel urma să fie desigilat, așa cum este prefigurat de vremea sfârșitului din 1798. Adevărul care avea atunci să fie desigilat, la sfârșitul celor trei zile și jumătate simbolice, avea să se afle chiar în cele nouă versete din cartea lui Daniel care identifică și definesc sigilarea și desigilarea cărții lui Daniel.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.

„Keď Kristus prišiel na túto zem, tradície odovzdávané z pokolenia na pokolenie a ľudský výklad Písem zahalovali pred ľuďmi pravdu takú, aká je v Ježišovi. Pravda bola pochovaná pod masou tradície. Duchovný význam posvätných zväzkov sa stratil; lebo vo svojej nevere ľudia zamkli dvere nebeského pokladu. Tma prikryla zem a mrákava národy. Pravda hľadala z neba na zem; ale nikde sa neprejavovala božská pečať. Chmúrnosť ako rubáš smrti sa rozprestierala nad zemou.

„Ali Lav iz plemena Judina nadvladao je. Otvorio je pečat koji je zatvarao knjigu božanske pouke. Svijetu je bilo dopušteno da gleda čistu, nepatvorenu istinu. Sama Istina sišla je da odmakne tamu i suzbije zabludu. Učitelj je bio poslan s neba sa svjetlošću koja je trebala prosvijetliti svakoga čovjeka koji dolazi na svijet. Bilo je muškaraca i žena koji su revno tražili znanje, sigurnu proročku riječ, i kada je došla, bila je kao svjetlo koje svijetli na tamnome mjestu.” Spalding Magan, 58.

„Cărturarii și fariseii pretindeau că explică Scripturile, dar le explicau în conformitate cu propriile lor idei și tradiții. Obiceiurile și maximele lor deveneau tot mai împovărătoare. În sensul ei spiritual, Cuvântul sacru ajunsese pentru popor ca o carte pecetluită, închisă înțelegerii lor.” Signs of the Times, 17 mai 1905.